

Arrest

**nr. 89 672 van 15 oktober 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 13 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2012 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2012.

Gehoord het verslag rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. CLAEYS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 6 januari 2012 een asielaanvraag in, waarbij zij verklaarde op 5 januari 2012 het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding besliste op 17 januari 2012 verzoeksters asielaanvraag over te maken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) voor een onderzoek ten gronde.

1.3. De commissaris-generaal nam op 16 mei 2012 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster per aangetekend schrijven van dezelfde datum ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde geboren te zijn op 27 september 1979 te Mbanza Congo en de Angolese nationaliteit te bezitten. Uw etnische origine is Bakongo.

In 2000 leerde u uw man [J. D. A. A.] kennen en datzelfde jaar huwden jullie en gingen jullie samenwonen. Uw man is afkomstig uit Mayombe te Cabinda en dreef handel tussen Luanda en Cabinda. Uw man was lid van de organisatie FLEC (Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda). Op 3 september 2011 was er te Luanda een manifestatie tegen de huidige regering. Uw man nam deel aan de manifestatie en werd – samen met vele anderen – gearresteerd. Men vond zijn lidkaart van FLEC in zijn portefeuille, waarop hij werd getransfereerd naar een andere plaats. Twee weken na 3 september 2011 werden een aantal mensen die gearresteerd werden tijdens de manifestatie vrijgelaten. Twee dagen later – toen u naar de markt was om handel te drijven – kwam de antiterrorisme-eenheid naar uw huis en die voerde een huiszoeking uit. U merkte dit op toen u na uw werk op de markt weer naar huis keerde en vluchtte daarop naar [N. M.], een vriend van uw man. U dook onder bij hem en verkocht een stuk grond dat u in uw bezit had om aan geld te raken om – samen met uw kinderen – het land te ontvluchten op 4 januari 2012. De dag nadien kwam u in België toe waar u op 6 januari 2012 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Angolese overheid die u mogelijks zoekt op verdenking van betrokkenheid bij FLEC, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

U verklaarde dat u in 2000 uw man [J. D. A. A.] leerde kennen, dat jullie datzelfde jaar huwden en dat jullie toen gingen samenwonen (gehoor CGVS, p.3 en p.5). U gaf aan dat uw man afkomstig uit Mayombe te Cabinda, dat hij handel dreef tussen Luanda en Cabinda en dat hij – wanneer hij in Cabinda was – in het huis van de familie bij zijn broer en zus verbleef. U weet echter niet waar dat familiehuis staat en hebt ook geen telefoonnummer van daar, omdat er slechts op bepaalde plaatsen in Cabinda een telefoonnetwerk is (gehoor CGVS, p.4-6). Verder gaf u aan dat uw man lid is van de organisatie FLEC. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat FLEC in twee organisaties splitste en u gevraagd werd in welke twee organisaties dit was, gaf u aan het niet te weten. Evenmin weet u wanneer deze splitsing plaatsvond. U weet ook niet van welke van de organisaties uw man lid was omdat hij het verborgen hield (gehoor CGVS, p.6). Toen u de afkortingen van de twee organisaties FLEC/FAC en FLEC-R gegeven werden en u gevraagd waarvoor de afkortingen staat, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.7). Verder wist u niet sinds wanneer uw man lid is van FLEC, maar veronderstelt u dat hij reeds lang lid is. Toen u gevraagd werd of hij meevocht in de oorlog, moest u eveneens het antwoord schuldig blijven. Evenmin wist u waar uw man lid werd van de organisatie en u wist ook niet waarom hij er lid van werd (gehoor CGVS, p.7). U gaf aan dat uw man naar Cabinda ging om handel te drijven, maar ook om activiteiten voor FLEC te doen (gehoor CGVS, p.6 en p.7). Toen u daarop gevraagd werd welke activiteiten uw man deed voor FLEC, gaf u aan het niet te weten en u nooit in Cabinda was (gehoor CGVS, p.7). Evenmin wist u welke functie uw man had binnen de organisatie (gehoor CGVS, p.8). Verder kende u geen enkele andere persoon die lid is van de groep van FLEC waarvan uw man lid is (gehoor CGVS, p.8). U verklaarde dat uw man een lidkaart van FLEC had en dat u ze zag zitten in zijn portefeuille, maar u had er geen idee van wanneer hij de lidkaart kreeg (gehoor CGVS, p.8). U gaf verder aan dat u uw man zei om weg te gaan bij FLEC, maar u stelde uw man nooit vragen over FLEC noch over de activiteiten die hij voor FLEC deed (gehoor CGVS, p.8).

Uit bovenstaande blijkt dat uw kennis betreffende de geschiedenis van uw man en zijn familie te Cabinda zeer beperkt is en uw kennis van het door u beweerde lidmaatschap van uw man bij FLEC totaal onbestaande is. Men mag verwachten dat u enige kennis hebt betreffende bovenstaande zaken, aangezien uw man tot 1 à 2 maal per maand naar Cabinda reisde en u reeds elf jaar met uw man [J. D. A. A.] gehuwd bent en samenwoont. Bovenstaande veelvuldige en frappante onwetendheden ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van het lidmaatschap van uw man bij FLEC én dus ook de

problemen die hij daardoor zou kennen en bijgevolg ook uw vrees dat de Angolese overheid u zou verdenken van betrokkenheid bij FLEC.

Overigens zijn uw verklaringen betreffende de manifestatie in Luanda op 3 september 2011 – waar uw man gearresteerd zou zijn – en de nasleep ervan erg beperkt en in strijd met de werkelijkheid.

U verklaarde spontaan dat de manifestatie op het plein “primero de mayo” begon (gehoor CGVS, p. 9) en bevestigde dat ook later tijdens het gehoor (gehoor CGVS, p. 10), maar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de manifestatie plaatsvond op de “Place de l'Indépendance”. Zelfs wanneer de dossierbehandelaar u zei dat uit informatie blijkt dat de manifestatie in werkelijkheid op een andere plaats werd gehouden dan op het door u genoemde plein, bleef u voet bij stuk houden (gehoor CGVS, p.10). Het is merkwaardig dat u zich hierin vergist, niet alleen omdat het de plaats is waar uw man zou zijn gearresteerd, maar ook omdat u het nadien nog met een buurtbewoner (tevens deelnemer aan de manifestatie) over de arrestatie van uw man zou hebben gehad (gehoor CGVS, p. 9). Men zou dan ook verwachten dat de werkelijke plaats van de manifestatie/arrestatie tijdens dat gesprek ter sprake zou zijn gekomen.

U weet verder niet waarheen uw man na zijn arrestatie gebracht werd. Dit is eveneens opmerkelijk omdat u verklaarde via hogervermelde buurtbewoner te hebben vernomen dat uw man opgepakt werd, maar verplaatst werd omdat ze een lidkaart van FLEC bij hem vonden (gehoor CGVS, p. 9). Men zou immers verwachten dat u deze buurtbewoner zou hebben gevraagd van waar naar waar uw man werd getransfereerd en waar hij zich bevond. U weet niet of uw man officieel in beschuldiging gesteld werd en of er een proces tegen hem of andere manifestanten werd opgestart (gehoor CGVS, p.13).

Verder gaf u aan dat de antiterreureenheid zestien dagen na de arrestatie van uw man naar jullie huis kwam toen u naar de markt was. U hebt er geen idee van waarom ze naar jullie huis kwamen, maar u gaf later aan dat ze u zochten. U denkt dat ze u misschien gevangen zouden zetten en ze misschien informatie van u wilden hebben (gehoor CGVS, p.14). U denkt dat ze u kwamen zoeken omdat ze uw man arresteerden. Niet alleen bent u erg vaag over de reden van het bezoek van de antiterreureenheid; er dient eveneens te worden vastgesteld dat de antiterreureenheid niet naar de markt kwam (om u te arresteren), noch dat ze u thuis opwachtten (om u te arresteren), wat van een antiterreureenheid verwacht kan worden indien deze u daadwerkelijk zou viseren (gehoor CGVS, p.14). U gaf aan dat u na de huiszoeking van de antiterreureenheid uw huis verliet en u nog anderhalve maand in een andere wijk te Luanda woonde bij een vriend van uw man (gehoor CGVS, p.15-16). U kende in deze periode geen problemen met de Angolese overheid en trachtte ook niet na te gaan of ze u nog zochten, omdat u ondergedoken zat. Verder contacteerde u ook geen advocaat, omdat u niet weet waar een advocaat te zoeken en u er geen nodig had (gehoor CGVS, p.15). Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw – hypothetische – problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medische attest van Dr. [L.] (dd. 4/5/2012) geeft aan dat u snel vermoeid bent en last heeft van duizeligheid. Voor het interview werd door de dossierbehandelaar aangegeven dat u het onmiddellijk moet aangeven indien u voelt dat u te vermoeid wordt of wanneer er een ander probleem is, wat u niet deed. Verder werd reeds na anderhalf uur interview een kwartier pauze gehouden. Ook uw advocate bevestigde dat alles correct verlopen is (gehoor CGVS, p.2 en p.16). U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Zij verschaft volgende toelichting:

I. Voorafgaand - wat niet wordt betwist - artikel 48/4 § 2. c Vw.

Overwegende dat verzoekster niet betwist dat zij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermings[s]tatus in de zin van artikel 48/4, § 2. c) aangezien [z]ij in het licht van de landeninformatie, d[ie] door tegenpartij werd voorgelegd, niet aannemelijk kon maken dat [z]ij ernstige schade riskeert indien zij wordt verwijderd naar haar herkomstland.

Aangezien zij een mogelijke schending inroept van artikel 2 en 3 E.V.R.M. dat inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2 a) en b), meent zij dat zij wel in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermings[s]tatus;

II. Wat wordt betwist - middelen zoals hierboven zijn uiteengezet

Aangezien, de vluchtelingenstatus aan verzoekster werd geweigerd aangezien het CGVS (hierna tegenpartij genoemd) oordeelde dat verzoekster onvoldoende gegevens of elementen aanhaalde,

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS volgende elementen heeft weerhouden in hoofde van verzoekster om haar asielaanvraag ongegrond te verklaren: Het feit dat

- Haar kennis betreffende de geschiedenis van haar man en zijn familie te Cabinda zeer beperkt is en haar kennis van het door haar beweerde lidmaatschap van haar man bij FLEC totaal onbestaande is (I)*
- Het feit dat de verklaringen betreffende manifestatie in Luanda op 3 september 2011 waar haar man gearresteerd zou zijn en de nasleep ervan erg beperkt zijn en in strijd met de werkelijkheid (II)*

I

Verzoekster merkt op dat het feit dat zijzelf geen volledige kennis heeft over de activiteiten van FLEC, het ontstaan van FLEC, de splitsing van FLEC in twee groeperingen op zich niet voldoende is om haar asielaanvraag af te wijzen,

Verzoekster heeft immers zeer duidelijk verklaard dat zijzelf nooit lid is geweest, doch dat het haar echtgenoot is die lid is geweest van FLEC.

Dergelijke redenering houdt dan ook geen steek.

Er wordt gesteld dat men mag ve[r]wachten dat zijzelf ook enige kennis heeft betreffende deze zaken nu zij elf jaar met haar echtgenoot heeft samengewoond,

Er dient evenwel benadrukt worden dat verzoekster ongeschoold is en dat vrouwen in Angola absoluut niet dezelfde maatschappelijke positie hebben als hier in Europa,

Zij worden vaak bewust onwetend gehouden.

Gelet op de vervolgingen van FLEC leden wordt het lidmaatschap bovendien vaak bewust geheim gehouden,

De door de tegenpartij opgegeven motivering kan dan ook niet als pertinene[n]t weerhouden worden.

II

Ondanks de beweringen van de tegenpartij merkt verzoekster op dat zij duidelijke verklaringen heeft gegeven betreffende de manifest[atie] in Luanda op 3 september 2011.

Uit verschillende internationale berichtgevingen blijkt dat dd. 3 mei 2011 wel degelijk verschillende manifestaties plaatsvonden in Luanda.

De demonstratie bleef vanzelfsprekend niet beperkt tot het plein "place de l'indépendance".

Internationale berichtgevingen spreken van verschillende demonstraties in het stadscentrum van Luanda, en m.a.w. bleef de demonstratie bijgevolg niet zoals tegenpartij beweert beperkt tot de place de l'indépendance.

Het argument aangehaald door tegenpartij kan dan ook niet weerhouden worden.

Uit diezelfde internationale berichtgeving blijkt eveneens dat het verhaal van verzoekster als geloofwaardig kan aangemerkt worden nu inderdaad bericht wordt over verschillende arrestaties van demonstranten, (stuk 3)

Deze redenering van tegenpartij gaat dan ook niet op

Verzoeker meent dat de verwerende partij er niet is in geslaagd om op pertinente wijze het ongeloofwaardig karakter van de asielaanvraag aan te tonen.

Dat de tegenstrijdigheden die werden weerhouden door verwerende partij niet van dien aard waren om de geloofwaardigheid van het asielrelaas te betwifelen;

Dat wanneer het CGVS de vluchtelingenstatus weigert in de zin van artikel 48/3 Vw, alsook de subsidiaire beschermings[s]tatus weigert in de zin van artikel 48/4, § 2 a), b) Vw stellende dat "er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept", ze haar beslissing niet onderbouwt met pertinente overwegingen;"

2.2.1. Allereerst moet worden geduïd dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan verzoekster het genoemde inzicht verschaft en haar aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoekster neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat zij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de basis liggen van de bestreden beslissing kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd, is bereikt.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.2.2. Daarnaast moet worden opgemerkt dat artikel 1 van de Vluchtelingenconventie geen directe werking heeft in de Belgische rechtsorde (RvS 14 februari 2005, nr. 140.572). Derhalve kan deze bepaling op zich niet dienstig worden aangevoerd.

2.2.3. In de mate dat verzoekster voorts de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen inhoudelijk betwist voert zij een schending aan van de materiële motiveringsplicht, die dient te worden onderzocht in het raam van de toepassing van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet die bepalen in welke gevallen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

De commissaris-generaal oordeelde in casu dat aan verzoekster geen beschermingsstatus kan worden toegekend omdat zij de oorzaak van haar voorgehouden problemen niet aannemelijk maakte en dat er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering dat zij dient te vrezen voor vervolging of dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster aangaf dat haar echtgenoot lid was van het FLEC en dat hij na een manifestatie verdween. Zij gaf te kennen te vrezen dat zij als echtgenote van een lid van deze organisatie zou gezocht worden.

De Raad kan evenwel slechts vaststellen dat verzoekster in gebreke bleef om enig dienstig stuk aan te brengen dat haar relaas kon onderbouwen en dat de vaststelling van de commissaris-generaal dat zij geen nuttige toelichting kon geven omtrent het beweerd lidmaatschap van haar echtgenoot bij het FLEC en diens activiteiten voor deze beweging steun vindt in het gehoorverslag. Verzoekster betoogt dat haar onwetendheid het gevolg is van het feit dat zij ongeschoold is en van haar maatschappelijke positie. De Raad dient evenwel te duiden dat verzoekster een verklaring ondertekende waaruit blijkt dat zijn in het jaar 2000 een certificaat lager middelbaar onderwijs behaalde. Zij kan dan ook niet stellen ongeschoold te zijn. Aangezien verzoekster tevens aangaf zakenvrouw te zijn en zij verklaarde voor haar komst naar België nog onroerend goed te hebben verkocht kan zij bezwaarlijk stellen dat haar *“maatschappelijk positie”* dusdanig was dat het haar niet mogelijk was om op de hoogte te zijn van de activiteiten van het FLEC en de rol van haar echtgenoot in deze organisatie. Het gegeven dat leden van het FLEC hun lidmaatschap ten aanzien van de buitenwereld vaak bewust geheim houden kan ook geen verantwoording vormen voor het feit dat verzoekster niet de minste toelichting kan geven inzake de precieze rol van haar echtgenoot, met wie zij elf jaar samenwoonde, in deze organisatie.

Verzoekster betoogt nog dat de commissaris-generaal er verkeerdelijk van uitging dat er op 3 september 2011 enkel een manifestatie plaatsvond op de *“place de l'indépendance”*. Zij licht toe dat uit *“verschillende internationale berichtgevingen”* blijkt dat er op 3 september 2011 verschillende manifestaties plaatsvonden in Luanda. Ter staving van haar standpunt beperkt zij zich evenwel tot het neerleggen van een nota van Freedom House. Daargelaten de bewijswaarde van deze nota moet worden gesteld dat hierin slechts sprake is van het feit dat *“in september”* 2011 een reeks los georganiseerde anti-regeringsbetogingen plaatsgrepen en er niet wordt aangegeven dat er op 3 september 2011 op verscheidene plaatsen manifestaties plaatsvonden. Verzoekster blijft dan ook in gebreke aan te tonen dat de commissaris-generaal – die, op basis van een in de landeninformatie opgenomen overtuigingsstuk, stelde dat er op 3 september 2011 een manifestatie startte op de *“place de l'indépendance”* en niet op het *“plein primero de mayo”* – zich baseerde op incorrecte gegevens. Verzoekster stelt ook dat op drie september 2011 verscheiden manifestanten werden gearresteerd. Dit gegeven – dat niet ter discussie staat – laat echter niet toe te concluderen dat verzoeksters echtgenoot een lid van het FLEC zou zijn en dat hij gearresteerd werd.

De uiteenzetting van verzoekster doet daarenboven geen afbreuk aan de vaststelling dat zij niet aannemelijk maakte dat, zo haar echtgenoot al problemen zou hebben gehad omwille van zijn lidmaatschap van het FLEC en zijn eventuele aanwezigheid op een manifestatie – hetgeen geenszins vaststaat of zelfs maar aannemelijk wordt gemaakt – dit ook voor haar repercussies zou hebben. Verzoekster stelt de vaststelling immers niet in vraag dat zij na de manifestatie waar haar echtgenoot volgens haar werd opgepakt door de politiediensten gedurende zestien dagen ongemoeid werd gelaten en dat, nadat – volgens haar ongestaafde beweringen – tijdens haar afwezigheid een huiszoeking werd doorgevoerd, de politiediensten blijkbaar geen aanstalten maakten om haar thuis op te wachten of om haar op de markt, waar zij stelde aan het werk te zijn, op te zoeken teneinde haar te arresteren.

Haar beschouwingen laten bijgevolg geenszins toe te concluderen dat de commissaris-generaal ten onrechte zou hebben besloten dat zij niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

De Raad dient vast te stellen dat verzoekster geen stukken heeft overgemaakt of coherente en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd die toelaten te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr., T. LEYSEN

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK